

HERÈNCIA DE FUTUR

ESCRITORS VALENCIANS: MEMÒRIA I MODERNITAT

Passades unes dècades de circumstàncies socials difícils, la cultura valenciana del present i del futur té com a referents les plurals herències intel·lectuals de les figures fundadores del segle xx.

Per a la llengua, la literatura, la comunicació i l'educació, els valencians han complert amb institucions autònomes moltes de les aspiracions de plenitud que els valencianistes ni tan sols somiaven: la Generalitat Valenciana, les Corts Valencianes, la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, el Consell Valencià de Cultura, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

Monument a Carles Salvador (1971). Representació de Lo Rat Penat. Paraules de Manuel Sanchis Guarner, en presència dels senyors Segura de Lago, Sofia Salvador i Carles Salvador.

Nicolau Primitiu Gómez Serrano. Patrici i erudit valencianista. Dels seus ideals, la donació d'ingents fons bibliogràfics representa el naixement de la Biblioteca Valenciana, que du el seu nom.

Fundació Huguet (1962), llegat de la família de Gaetà Huguet Brera. Reunió de membres del Patronat: Emili Bèst, Joan Fuster, Manuel Sanchis Guarner, Adolf Pizcueta, Ferran Sanchis, Miquel Paris...

de 30.000 alumnes. A nivell oficial, els mestres comptaren amb els Cursos de Lingüística Valenciana de l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat de València (des del 1974), dirigits inicialment per Manuel Sanchis Guarner. I la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià de la Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana (des del 1986), ha tingut 1.350.000 matrícules fins al curs 2012-2013.

Un signe de dignitat de la Memòria és la continuïtat comunitària de l'obra del valencianisme. Així, la Biblioteca Valenciana amb el nom de Nicolau Primitiu Gómez Serrano. Ja abans, la Fundació Gaetà Huguet (des del 1962) o la Fundació Ignasi Villalonga (ja el 1964, i ara donant força al moviment pel corredor mediterrani), la Fundació Josep Renau, la Fundació Càtedra Enric Soler Godes, l'Associació Ricard Blasco, el Centre d'Actuació Valencianista Faustí Barberà... I la Fundació Carles Salvador, de Benassal.

La memòria ciutadana de nombrosos literats valencianistes de fa cent anys forma part de la toponímia urbana al llarg de totes les comarques:

A més de la imprescindible vitalitat editorial valenciana, destaquen les revistes actuals de recerca o de divulgació: *L'Espill*, *Caplletra*, *Mètode*, *Saó*, *El Temps*, *Lletraferit*... Però estem ben lluny del que la societat valenciana necessita de manera imprescindible per al progrés i la supervivència en el món: l'impuls públic i la responsabilitat dels mitjans de comunicació escrits i audiovisuals en l'aventura d'integrar plenament la llengua en tots els ordes de la vida de les noves generacions ciutadanes d'un món multilingüe —el treball i l'oci, la ciència i les arts, la convivència i la comunicació.

Les escoles d'estiu (des del 1976) i els moviments de renovació pedagògica connectaren amb els testimonis de la generació dels vells mestres renovadors. I el moviment Escola Valenciana i múltiples experiències pedagògiques impulsen l'educació valenciana de qualitat.

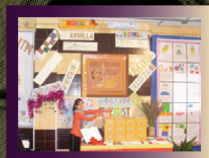
La llengua està present en tots els nivells educatius, des de l'ensenyament infantil al de les universitats. I cal mantindre la fecunditat cívica dels temps de Carles Salvador: els cursos emblemàtics de Lo Rat Penat (des del 1949), els "Cursos Carles Salvador" d'Acció Cultural del País Valencià han format, des del 1976, més

Fotografia d'examen de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià, de la Conselleria d'Educació i Cultura de la Generalitat Valenciana. Les cadirees buides s'esperen.

Fundació Carles Salvador (Benassal).

Col·legi Carles Salvador (Castelló de la Plana). Imatge del projecte pedagògic *Salvador de paraules*.

Imatge d'una de les festes per la llengua organitzades per Escola Valenciana en totes les comarques.

més de trenta noms dedicats en la ciutat de València; entre ells, el de Carles Salvador, que també en té a Castelló de la Plana, Benicàssim, Aiello de Malferit, Carlet, Museros, Montserrat, Rotglà i Corberà i Xeraco. I moltes denominacions d'escoles honoren les obres d'aquells mestres i literats d'aquell temps, com els denominats Carles Salvador: els de Castelló de la Plana, València-Benimaclet i Barxeta; i l'IES d'Aldaia i el CEPA de Petrer.

El dret i la necessitat de transformar el món amb les paraules valencianes de l'educació i la comunicació, del treball i el futur: la permanent lliçó de *Carles Salvador i el seu temps*.

